

W naszym przedszkolu wykorzystujemy w pracy z dziećmi następujące metody:

1) Ruch rozwijający Weroniki Sherborne

- Jest to program nastawiony na rozwijanie poprzez odpowiednie ćwiczenia i zabawy ruchowe. Zabawy i ćwiczenia kształtują poczucie własnej wartości i pewności siebie, poczucie bezpieczeństwa, odpowiedzialność, wrażliwość, umiejętność nawiązywania kontaktów z drugą osobą.
 - Ruch Rozwijający zgodnie z rolą jaką przypisuje autorka, wyraża główną ideę metody: posługiwanie się ruchem jako narzędziem wspomagania rozwoju psychoruchowego dziecka. System ćwiczeń wywodzi się z naturalnych potrzeb dziecka zaspokajających w kontakcie z drugą osobą.
 - Podstawowe założenia tej metody to rozwijanie przez ruch: świadomości własnego ciała i usprawniania ruchowego świadomości przestrzeni i działania w niej dzielenia przestrzeni z innymi osobami i nawiązywanie z nimi bliskiego kontaktu.
 - Normalna aktywność dziecka, wykonywane przez nie czynności ruchowe o charakterze dowolnym – celowym jest uwarunkowana świadomością własnego ciała i własnej tożsamości. Udział w ćwiczeniach ma na celu stworzenie dziecku okazji do poznania własnego ciała, usprawniania motoryki, poczucia swojej siły, sprawności i związku z tym możliwości ruchowych.
 - Podczas ćwiczeń ruchowych dziecko poznaje przestrzeń, w której się znajduje (przestaje być dla niego groźna), staje się aktywne, przejawia większą inicjatywę, może być twórcze. Dzielenie przestrzeni z drugą osobą może stać się źródłem nawiązania bliskiego kontaktu, opartego na zaufaniu i współpracy, daje możliwość poczucia wspólnoty. Warunkiem prowadzenia zajęć jest zabawowa, radosna atmosfera, możliwość osiągnięcia sukcesu w każdym ćwiczeniu i wspólna satysfakcja z pokonywania trudności.
-

2) Metoda Ruchu Twórczego CARLA ORFFA

- Koncepcja pedagogiki muzycznej opiera się na trzech zasadach: kładzenie nacisku na kształcenie poprzez zabawę, rozwijanie muzykalności dzieci, integracja muzyki, słowa i ruchu. Wzorami metody Orffa są : wszechstronność, powszechność i atrakcyjność.
- (Metoda ta jest szeroko wykorzystywana w kształceniu specjalnym i muzykoterapii dorosłych).
- Formy zajęć muzycznych : gra na instrumentach, ruch przy muzyce – nie ma ustalonych reguł poruszania się, ruch jest spontaniczny.
- Metoda ma charakter kreatywny (na początku ma charakter prosty: chód, bieg, podskoki, czworakowanie; później przybiera charakter improwizowany, by w końcu stać się kreatywnym).
- Zasady tworzenia muzyki, które przybiera kształt improwizacji (wokalnej, instrumentalnej, wokalno instrumentalnej i ruchowej).

- śpiew – odgrywa rolę drugoplanową, polega na wykonywaniu piosenek dziecięcych, ludowych, fragmentów muzyki poważnej przy akompaniamencie (zwykle perkusyjnym)
 - słuchanie muzyki - które ma miejsce podczas wspólnej improwizacji (np. ruchowej), także podczas wspólnego odtwarzania muzyki i gry na instrumentach. Etapy improwizacji:
 - słowno-rytmiczne - wprowadzanie wartości rytmicznych (dzieci improwizują rytm do imion, nazw, wierszy, itp.). Można wykorzystać dodatkowo: klaskanie, tupanie, pstrykanie palcami itp.
 - echo rytmiczne - rytmiczno-melodyczne układanie melodii do własnego imienia, nazw zwierząt, kwiatów, śpiewanki muzyczne (tj. opowiedzenie śpiewem jakiejś historyjki, np. o psie)
-

3) Metoda gimnastyki twórczej (ekspresyjnej) Rudolfa Labana

- Metoda ta, nazywana jest także metodą improwizacji ruchowej.
 - Ważną rolę odgrywa tu inwencja twórcza ćwiczącego, jego pomysłowość, fantazja, oraz doświadczenie ruchowe.
 - Operuje się tu zadaniami ruchowymi otwartymi i zamkniętymi, opowieścią ruchową, ruchem zabawowo – naśladowczym, inscenizacją, improwizacją ruchową, pantomimą, mimiką, groteską, kanonami ruchowymi, ćwiczeniami muzyczno – ruchowymi przy użyciu instrumentów perkusyjnych, oraz muzyki żywej i mechanicznej, zabawami rytmiczno – tanecznymi, elementami tańców regionalnych i narodowych, które komponuje się następnie w małe układy.
-

4) Metoda aktywnego słuchania muzyki według Batii Strauss

- Metoda Batii Strauss pozwala na przybliżenie dzieciom muzyki klasycznej. Dzieci aktywnie słuchają tzn. słuchając, wykonują proste ruchy rytmiczne siedząc, lub proste ruchy taneczne proponowane przez nauczyciela.
 - W przypadku dzieci młodszych są to proste ruchy ilustracyjne, krótkie opowiadania związane z każdym utworem muzycznym. Poprzez „aktywne słuchanie” dzieci nieświadomie poznają strukturę utworu muzycznego.
 - Kontakt z muzyką jest dla dziecka źródłem twórczych poczynań, różnorodnych poszukiwań, stymuluje dziecko do samo wyrażania się (np. w tańcu, śpiewie).
 - Poprzez kontakt z muzyką rozwijają się u dziecka dodatkowo cechy charakteru, zdolności poznawcze, a cała osobowość kształtowana jest harmonijnie i wielostronnie
-

5) Dziecięca matematyka E.Gruszczuk-Kolczyńskiej i E.Zielińskiej

- Metoda ta pozwala na uzyskanie znacznego przyrostu dziecięcych kompetencji.
- Dzieci są o wiele lepiej przygotowane do szkoły.

- Potrafią się przez czas dłuższy koncentrować na zadaniach wymagających wysiłku intelektualnego.
 - Interesują się wszystkim, co wiąże się z liczeniem.
 - Potrafią liczyć do trzydziestu i dalej. Potrafią jakich prawidłowości trzeba przestrzegać przy liczeniu.
 - Sprawnie dodają i odejmują "w pamięci". Układają i rozwiązują zadania z treścią i są tym żywo zainteresowane.
 - Doskonale orientują się w przestrzeni.
 - Powyższe rezultaty udaje się osiągnąć w trakcie interesujących dzieci zajęć, pełnych zabawy i radosnych przeżyć.
-

6) Pedagogika zabawy

- Zabawa jest najbardziej typową formą aktywności dzieci w wieku przedszkolnym.
 - Główną cechą dobrej zabawy dziecka jest jej twórczy charakter.
 - Dziecko w trakcie zabawy tworzy coś nowego, czyni siebie i otaczający świat tym wszystkim o czym marzy lub pragnie być. To nadaje zabawie formę kreatywnej aktywności.
 - Wiodącym zadaniem edukacji przedszkolnej jest wspieranie ogólnego rozwoju dziecka, rozwijanie szeroko rozumianych funkcji poznawczych.
 - Rozwój aktywności twórczej dziecka wspiera edukacja kreatywna, która warunkują relacje: zaufanie- otwartość- realizacja- wzajemna zależność. Zaufanie rodzi otwarcie, to ułatwia poznanie środowiska i realizację, która wpływa na współzależność, a współzależność podwyższa poziom zaufania.
 - Pedagogika zabawy łączy do nauczania i wychowania metody aktywizujące, pobudzające emocje i wyobraźnię, integrujące grupę przez działanie.
 - Proponuje zabawy i gry oparte na dobrowolności uczestnictwa, wykluczeniu rywalizacji, komunikowaniu się przez ruch, słowo i plastykę. Wymiana myśli i wspólne rozwiązywanie problemów, sprzyja integracji grupy.
 - Dzieci w trakcie zabawy pozbywają się stresu i niepewności, stają się otwarci na drugiego człowieka, nabywają poczucia własnej wartości i chęci do działania.
-

7) Metoda projektów

- Cechy projektu to: badawczy charakter, pytania postawione przez dzieci lub nauczyciela, pytania pojawiające się w trakcie wspólnej pracy, działania ukierunkowane tak, by znaleźć odpowiedzi (projekt realizuje zwykle niewielka grupa dzieci, czasami cały zespół, ale może też być pojedyncze dziecko).
- Metoda ta polega na wykonywaniu przez dzieci zadań w szerszym zakresie, samodzielnym formułowaniu tematu i poszukiwaniu rozwiązania.
- Pięć strukturalnych cech metody projektów: 1. Dyskusje - pomagają dzieciom stwierdzić – co już wiedzą, czego się nauczyły a czego wciąż chciały by się nauczyć 2. Praca w terenie - dostarcza okazji do bezpośrednich poszukiwań odpowiedzi na stawiane przez dzieci pytania 3. Prezentacje - to sposoby, w

jaki dzieci wyrażają i komunikują swoje pomysły 4. Badania - pomagają dzieciom w przygotowaniu się na różne sytuacje przez omówienie wszelkich możliwości 5. Pokazy - są istotnym sposobem na dokumentowanie procesu uczenia się dzieci

- **PRZEBIEG PROJEKTU** – Przygotowanie – wybór tematu, sprawdzenie możliwości organizowania badań, ustalenie związku z programem rocznym ,I faza - rozpoczęcie projektu- rozmowy z dziećmi, zabawy, ustalenie poziomu wiedzy dzieci, postawienie pytań, stworzenie siatki pojęciowej ,II faza - rozwinięcie projektu- badania terenowe, współpraca z ekspertami, praca w małych grupach, eksperymentowanie ,III faza - podsumowanie projektu- podsumowanie przyrostu wiedzy, podzielenie się z innymi , Ewaluacja